

Ankenævnets j.nr.: 2016-0184 - Mistet jakke i betalingsgarderobe

Klager oplyste, at han den 31. december 2015 indleverede sin jakke i garderoben hos indklagede og at han betalte 20 kr. for opbevaringen og fik udleveret et garderobemærke. Der var tale om en bemandede garderobe.

Klager oplyste yderligere, at han indleverede garderobenummeret, da han ville forlade baren, men her fik oplyst, at jakken var bortkommet. Ifølge klager kunne personalet ikke redegøre for jakkens forsvinden, og personalet nægtede ifølge klager efterfølgende at udlevere garderobenummeret til klager, og personalet hos indklagede oplyste, ifølge klager, således, at garderobenummeret var bortkommet.

Klager aftalte med en ansat hos indklagede, at klager ville høre fra indklagede næstkommende dag, men klager hørte ikke fra indklagede.

Den 2. januar 2016 fremsendte klager et brev til indklagede med erstatningskrav for den mistede jakke. Erstatningskravet var opgjort til 3.000 kr. svarende til jakkens værdi.

Den 5. januar 2016 bad indklagede om kopi af garderobenummeret. Samme dag skrev klager tilbage til indklagede, at han ikke var i besiddelse af garderobenummeret, da personalet hos indklagede – ifølge klager - havde beholdt det.

Den 8. januar 2016 rykkede klager for svar på henvendelsen fra 2. januar 2016.

Den 12. januar 2016 skrev indklagede til klager, at indklagede kunne bekræfte, at klager havde rettet henvendelse til indklagedes personale den 31. december 2015, at indklagede havde foretaget en grundig undersøgelse, men at indklagede ikke havde registreret, at klager havde fremvist et garderobenummer, samt at jakken ikke var dukket op i forbindelse med den almindelige oprydning. Indklagede bad klager om en kopi af garderobenummeret.

Den 30. januar 2016 skrev klager endnu en gang til indklagede. Klager fastholdt, at jakken var indleveret og i indklagedes varetægt da klager vedlagde kopi af kvittering for køb af jakken.

Den 1. februar 2016 skrev indklagede tilbage til klager. Indklagede fastholdt, at klager ikke havde fremvist et garderobenummer. Indklagede oplyste, at det var indklagedes faste procedure, at klager selv beholdt garderobenummeret, hvis en genstand var indleveret og ikke kunne findes. Indklagede oplyste, at de desværre ikke kunne hjælpe yderligere.

Klager gjorde gældende, at jakken var indleveret til indklagede, at klager fik udleveret et garderobenummer og at jakken forsvandt i indklagedes varetægt den 31. december 2015.

Klager gjorde endvidere gældende, at indklagede beholdt garderobenummeret, da klager ville hente sin jakke, og at klager derfor ikke var i besiddelse af garderobenummeret på nuværende tidspunkt.

Klager gjorde gældende, at indklagede var erstatningsansvarlig for den mistede jakke.

Klager fremsatte krav om erstatning på 3.000 kr. for den mistede jakke.

Indklagede gjorde gældende, at klager ikke havde fremvist et garderobenummer, men at klager udelukkende havde spurgt til en jakke. Indklagede gjorde gældende, at det ikke var dokumenteret, at jakken var indleveret til indklagede.

Indklagede bestred, at indklagedes personale havde beholdt garderobenummeret og nægtede at udlevere det til klager. Det stred mod indklagedes sædvanlige praksis ved mistede genstande, hvor gæsten altid selv beholdt garderobenummeret.

Indklagede gjorde gældende, at klager selv hæftede for jakkens bortkomst, da der ikke var dokumentation for, at jakken blev indleveret til indklagede.

Indklagede afviste et erstatningskrav.

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet afviste at behandle sagen, da sagen ikke skønnedes egnet til nævnsbehandling, jf. Nævnets vedtægter § 5, stk. 3, nr. 4.

Ankenævnet lagde vægt på, at klager ikke havde kunnet fremvise et garderobenummer, og at der mellem parterne var uenighed om, hvorvidt den pågældende jakke var blevet indleveret til indklagede. Da en afgørelse af sagen således ville kræve bevisførelse i form af parts og vidneforklaringer, skønnedes sagen ikke egnet til nævnsbehandling.

Afgørelse af 30. august 2016